Mr. S. F. NUNEZ.

On the assurance given by the Member that early steps would be taken by the department I withdraw the resolution.

Leave was given to withdraw the resolution.

PRESIDENT.

The next resolution is the one that is standing in the name of Mr. C. A. Kunjunni Raja. I now ask him to move the resolution.

Malayalam to be the Medium of Proceedings in Government Offices and Courts.

Mr. C. A. KUNJUNNI RAJA.

Sir, I beg to move that

"*This Council recommends that the Malayalam language be made the medium of all proceedings in all Government Offices and the Courts of the State, including arguments, judgments, etc., and of all Government communications except those with the paramount power.*

Sir, in moving this resolution, at the very outset, I may preface that it is not my intention to cry down the English language, which is a world-wide one with a wide and extensive literature, and which is full of life and noble inspirations; but my attempt is to take stock of the situation of our people, and see how far it is for our welfare to carry on the administration of our State in a tongue which is Greek to many of our people, and which heavily retards our natural growth.

The civilisation and culture of a race come out most vividly in its language. Kerala, as distinct from the neighbouring Dravidian and the distant Aryan types of India, is a land which displayed and even now displays much originality in its varied aspects such as Literature, Arts, Sociology and Government. Its language is the evolutionary embodiment of its unique character, and has to be preserved in the best interests of the Rulers and the ruled, lest it might become a thing of forgotten history. Pious wishes and institutions like "the Vernacular Improvement Committee" can do very little appreciable good, so long as Malayalam is given a secondary place in the Cochin Educational Department, and the Cochin Services are manned by persons who are versed more in English than in their mother tongue.

Good old times there were when the defence and administration of the country were managed by our ancestors who did everything beautifully without help from foreign languages or

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

after year the financial views of the Government were let loose, and Government rendered so top heavy that time for serious thoughts of retrenchment has at last come with a heavy crash. A good portion of the revenue that should legitimately go to development activities is now consumed by the services which always extracts for its purposes Scriptural quotations from the Imperial Service Bible. If Vernacular High Schools, as in the Travancore State, had been started, and a high level of proficiency in the vernacular maintained, with English as the second language, we would have had by this time beautiful scholars and thorough businessmen both in the Government services and outside it. These men, endowed with a patience, sense of duty and the easy, less expensive and the least taxing study of their vernaculars, would have been content with far less pay and would have been real assets to the service. There is no working link between the Government and the masses. The masses as a rule do not know or care to know about the ordinary working of our Government, and are also foiled out, even if they wish to know.

The home language of the Ruler and the ruled is the proper language of the Government, and all attempts to make the contrary hold good will only make the services very costly and foreign in character, and make he people miserable and perplexed.

Malayalam is the language of the country, and is spoken by 8,82,822 persons, or over 90 per cent of the people. So long as the Government stands for the people, a good knowledge of that language is necessary for the whole service. The lower ranks of the service have always to indent for recruits from the non-English knowing classes, and the courts have always to do with witnesses and parties from the masses who have little to do with English. According to the Census of 1921, there are in the State only 18,006 persons who can read and write English, and the literates in English, therefore, come to only 30·5 in a thousand males and 6·6 in an equal number of females. Are we to discard the interests of 9,61,074 of our population for 18,006 of our English knowing people? Consider for a moment how much money and time has to be wasted for this Herculean task? The number of persons able to read and write English have risen from 1,064 in 1891 to 4,884 in 1901 and 10,512 in 1911. In the course of 30 years the increase is remarkably insignificant, and at this rate it will take centuries for them to become barely proficientin English.

Under the circumstances, why should a foreign language with all its economic disadvantages be kept up as a hot-house

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

production, and the common people shut out from a real knowledge of what goes on in the State. When Mr. Subrahmanya Pillai, Mr. Thiruvenkitachariar and Mr. Sankariah were entertained in the State service, they were ignorant of even the Malayalam characters, and they studied the language, instead of forcing the people to study English, for the convenience of the rulers. The Legislative Council which is a new-born baby is being now nursed in English, and the persons interested in the welfare of the baby have an equal right to be told in familiar language what the matter is with it. Why should the non-English knowing members of this House be left in the lurch to glean information of Council Proceedings from outside?

If imperial or other relations require that a knowledge of English is essential, then why not maintain an English section in the Huzur Secretariat, as was done till the end of the administration of Diwan Mr. Subrahmanya Pillai for that purpose alone.

The present policy of giving an insultingly insignificant place for the vernacular in the educational arrangements of the State is, in my humble opinion, the least patriotic and the most suicidal from the point of view of racial or national regeneration and, for the matter of that, in the best interests of an ideal or national State.

The problem of unemployment stares in the face of our English educated young men who, after graduating in arts, have now to submit to the inevitable necessity of accepting appointments even as low as that of a Head Constable or of a schoolmaster on Rs. 15. The pay they are now offered does not cover even a portion of an interest they would have got, had the capital of their educational expenses been deposited for interest with a Sowcar. These appointments really require no knowledge of English, and the humiliation these young men suffer cannot create in them a love for their work or a pride for the services.

It is easy enough to foresee the future of our Cochin democracy if English were the common language of our Government. For it would then be the democracy of a mere handful. But if we desire to realise, as we must, the political unity of the vast numbers of our population, the common language of the Government can never be English. In the words of Mahatma Gandhi:

"Our English speech has isolated us from the millions of our countrymen; we have become foreigners in our land; the manner in which English speech has permeated the political

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

minded men of India constitutes, in my humble opinion, a crime against the country, indeed humanity; because we are a standing block in the progress of what is, after, all a continent must mean the progress of humanity and *vice versa*. Every English educated Indian who has penetrated the villages has realised this burning truth '.

English can never be the mother tongue of the masses. If you will look to the pages of history of any country in the world, you will find the language of a subject people can never be subdued or conquered by any king or army. On the Norman conquest of England, an attempt was made to introduce the language of the Conqueror in the palaces and courts, and among the infantry. The result was, however, the conquest of the language of the Conqueror by English. Even in our own country Sanskrit was held in high reverence, when the Aryans spread into Malabar, but the result is the absorption of Sanskrit into Malayalam.

Is it not an educational wastage to compel our youth to begin their educational career by the study of a foreign tongue, which entails much wastage of wealth, energy and time, and which is, after all, only an empty nothing in their material life?

Sir Frederick Whyte, an authority on Indian problems and the late President of the Legislative Assembly in British India, in his book on "*Federal Constitutions*" opines that the revival of all provincial languages should provide a sound foundation for provincial autonomy, while English shall hold a secondary place, to be the *lingua franca* of the whole Indian Empire.

And after all, what is the practical value of the present English education prescribed as necessary to get admission in to Government posts? It takes time even for a graduate entertained in a department to learn the terms and language of the department. Naturally, then, he lives in blissful ignorance of what is going on in the other departments. There is then not that complete working co-operation between the various departments themselves in the State. There also must cause great inconvenience to the Government anddisadvantage to the incumbents themselves, when promotions and transfers in the State occur, and all this, because they cannot express their ideas in the required language, and not because they have no ability, ideas or language to express them.

Again, the services suffer in another way also. There are many village Hampdens and inglorious Miltons now unrecognised by the Government and unutilised by the State, simply

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

because they have no English education. Thus the worth of many a best son of the soil is denied to the State, which evil could be remedied, if our mother tongue is made the language of the Government.

All these considerations induce me to express my conviction that the vernacular should be the primary language of the Government; and that, with that end in view, the educational part of the Government should so arrange matters as to rear up within the State a band of vernacular stalwarts with a working knowledge of English to be in touch with the outside world. Such a consummation will, I trust, promote the economic salvation and the racial and national regeneration of my countrymen.

With these few words, I commend the resolution for your acceptance.

It being 2 p. m., the Council rose for lunch. The House met again at 3.

PRESIDENT.

We shall proceed with the discussion of Mr. Kunjunni Raja's resolution.

RAO SAHIB Mr. T. V. KASTURI RANGA AYYAR.

It has not been seconded.

Mr. T. A. RAMACHANDRA AYYAR.

Sir, I second it.

മാനസ്സാനാഥരെ!

ഇതു് മലയാളഭാഷയെ സംബന്ധിച്ചു് ഒരു പ്രമേയം ആകയാൽ റിസ്സർ കഞ്ഞുറാവ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഈ പ്രമേയത്തെ സംബന്ധിച്ചു് മലയാളഭാഷയിൽതന്നെ പ്രസ്താവിക്കണമ്മു് അനുചിതം ആയിരിക്കുകയില്ലല്ലോ

Mr. A. B. SALEM.

A point of order, Sir. Under rule 24 of the Cochin Legislative Council Rules, the member should speak in English. He should not speak in Malayalam.

PRESIDENT.

But he is unable to talk in English.

Mr. A. B. SALEM

He had been talking in English, Sir.

Dr. A. R. MENON.

He is penalising the Malayalam language. Of course, I am not going to support that member. He is not expected to speak in Hindustani. He must be allowed to speak in Malayalam.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. S. F. NUNEZ.

During the budget session, when Mr. Ambookan spoke in English and afterwards in Malayalam, the very same member objected to it, and a ruling was given that he may speak in Malayalam.

Mr. I. E. AMBOOKAN.

But it is not necessary that the ruling must affect this resolution also.

PRESIDENT.

Mr. Ramachandra Ayyar, you may go on in Malayalam. That is my ruling on the point.

മിസ്റ്റർ ടി. എ. രാമചന്ദ്രയ്യർ.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ണീയന്മാരുമായി യോജിച്ച് രാജ്യക്ഷേമത്തിനു് ഉതകുന്നവിധം ഭരണം നടത്തണമെന്നു് താല്പര്യമുണ്ടെങ്കിൽ—ഒരു ഗവർമ്മെണ്ടു് തീച്ചയായും ഭരണസംബന്ധമായ സകല എഴുത്തുകുത്തുകളും സംസാരങ്ങളും മറ്റു പൊതുപ്രസംഗങ്ങളും പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളും ഭരണീയന്മാരുടെ മാതൃഭാഷയിലാക്കാതെ ഒരിക്കലും സാധിക്കയില്ലെന്നു് തീച്ചയാണു്. ഇന്ത്യയുടെ ഇന്നത്തെ സ്ഥിതിക്കു് സാമ്രാജ്യഭരണവും തൽസംബന്ധമായ നടവടികളും ഒഴിച്ചു് മറ്റു സംസ്ഥാനഗവർമ്മെണ്ടുകളും നാട്ടുരാജ്യങ്ങളും അതാതു ദേശ്യഭാഷകളേതന്നെ അവലംബിച്ചു് ഭരണകാര്യങ്ങൾ നടത്തുവാൻ യാതൊരു വിരോധവും ഇല്ലാത്തതാണു്.

നിയമനിർമ്മാണസഭകളിൽ യൂറോപ്യൻ ഗവർണ്ണർമാർ അദ്ധ്യക്ഷന്മാരായിരിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം നിന്നിൽ ചെയ്തിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്കു് ഇങ്ങനെ മാതൃഭാഷയിലാകുന്നതു് ഒന്നുകൊണ്ടും ക്ലേശകരമായിത്തീരുന്നതല്ല. ഈവക രാഷ്ട്രീയങ്ങളും മാനസികങ്ങളുമായ തത്വങ്ങളെ നല്ല വണ്ണം ധരിച്ചിട്ടുള്ള മാന്യനായ മിസ്റ്റർ കുഞ്ഞുണ്ണിരാജാവിന്റെ പ്രസ്തുത പ്രമേയത്തെ ബഹുമാനപ്പെട്ട കൊച്ചി ഗവർമ്മെണ്ടു് സ്വീകരിച്ചു് നടപ്പിൽ വരുത്തുമെന്നാണു് എന്റെ പൂർണ്ണവിശ്വാസം.

എന്നാൽ ഒരു ചെറിയ ഭേദഗതികൂടി ഇതിൽ ഘടിപ്പിക്കുന്നതു് യുക്തമായിരിക്കുമെന്നു് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ മാതൃഭാഷയായ മലയാളത്തിൽ തന്നെ എല്ലാ നടവടികളും ഉടനെയെന്നെ ഒരുപോലെ നിവ്വഹിപ്പാൻ സുസാധ്യമാണെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. അതിനു പ്രസ്തുത പ്രമേയത്തെ അവതരിപ്പിച്ച സമ്പ്രദായം തന്നെ ഉപയോഗമാണു്. മലയാളഭാഷയിൽതന്നെ സവ്വ്വും ചെയ്യണമെന്നു് പ്രമേയം ഹാജരാക്കിയ മിസ്റ്റർ രാജ തന്നെ അപ്രകാരമുള്ള പ്രമേയത്തെ രൂപീകരിച്ചതും അവതരിപ്പിച്ചതും ഇംഗ്ലീഷിലാണു്, മലയാളത്തിലല്ല. ഇതാണു് പെട്ടെന്നു് സാധിക്കയില്ലെന്നു് ഞാൻ പ്രസ്താവിച്ചതിനുള്ള ഒരു അടിസ്ഥാനം. അതുകൊണ്ടു് പ്രമേയത്തിൽ "ക്രമേണ" എന്നൊരുവാക്കു കൂടി ഘടിപ്പിച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്നാണു് എന്റെ അഭിപ്രായം "ക്രമേണ"

പ്രസിഡണ്ടു്.—

ഭേദഗതികൊണ്ടുവരികയാണൊ?

മിസ്റ്റർ. ടി. എ. രാമചന്ദ്രയ്യർ.

അല്ല, അങ്ങനെചെയ്താൽ കൊള്ളാമെന്നു് ഒരഭിപ്രായമാണു് പറഞ്ഞതു്. പരമാർത്ഥം പറയുന്നതായാൽ ഈ കൌൺസിലിന്റെ ഭാഷ മലയാളമാക്കുകയാണു് ആദ്യമായി വേണ്ടതു്. ഇവിടെ നടക്കുന്ന സംഗതികൾ മുഴുവൻ ഇംഗ്ലീഷിലാകുന്നതും അവയെ ഇംഗ്ലീഷിൽ മാത്രം തന്നെ അടിച്ചു പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുന്നതും ഒരുപോലെ ശോചനീയമായ ഒരു പ്രവൃത്തിയാണു്. ഈ കൌൺസിൽ നമ്മുടെ സഭാകാര്യവിചാരകർക്കുള്ള ഒരു മണ്ഡപമല്ല. ഇതിലേയ്ക്കു് തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള മെമ്പർമാരിൽ തന്നെ ചിലർ ഇംഗ്ലീഷുവശവരം ഇല്ലാത്തവരായുണ്ടു്. പൊതുജനങ്ങളിൽ ഭൂരിപക്ഷമൊ ഇംഗ്ലീഷു് അറിയാത്തവർ. അതുകൊണ്ടു് ഈ കൌൺസിലിൽ നടക്കുന്ന സകലതും ഉടനെതന്നെ മലയാളത്തിലാക്കുകയാണു് അത്യാവശ്യം. അതിനു നമുക്കു് അധികാരവുമില്ലാ. മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടതന്നെ അതു് കല്പിച്ചരുളിച്ചെയ്തു് അനുഗ്രഹിക്കണം. എങ്ങനെ ആയാലും ഈ ചെറിയ ഭേദഗതിയോടുകൂടിയിട്ടെങ്കിലും പ്രസ്തുതപ്രമേയത്തെ അംഗീകരിപ്പാൻ ഞാൻ ബലമായി അപേക്ഷിക്കയും പ്രസ്തുത പ്രമേയത്തെ ഒരിക്കൽ കൂടി പിന്താങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു.

Mr. A. B. SALEM.

Sir, I rise to oppose the resolution. It is with deep regret that I have to be told that I am not national in opposing this resolution. But nationality, to be sound, must

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

have a value. Whether, by debating this resolution, we will strengthen ourselves or weaken ourselves is the question. Sir, the world has become very small, thanks to the transport facilities, to the wireless, to the telegraph, and to the quick means of communication that take you round the world in 80 days, as it were. Now, Sir, in the olden days when it took three days to reach Shoranur from Ernakulam, it was well and good to say that we could carry out all our work in the vernacular. We were then an isolated part of the world, cut away by water and the difficulties of communications from the outer world. But to-day, conditions are absolutely different. We have in front of us the Harbour coming, and that will bring the whole world into our midst soon. And then, what are we to do with the vernacular alone? That is the point. Then, Sir, in these days of progress in transport, you will get the same speed, if you put your work in the vernacular, as you will get, in these days of motor cars, if you still want to travel out of patriotic motives in carts drawn by bullocks. I imagine, Sir, patriotic gentlemen rising up and saying that, in these days, when our money is being drained, we should not travel in foreign motor cars, and that it is absolutely irrational and non-national to use motor cars, and pressing us to go back to the days of bullock carts, and then see how many members of this House would subscribe to that proposition. In the same way, Sir, our vernacular will only be useful in this one district of Kerala. I say the word "Kerala", because from Gokarnam to Cape Comorin you may go on with vernacular. but, if you cross the boundary into Coimbatore or into the Chittur Taluk of the Cochin State itself, you will find that this vernacular will be of no material use to you. What will be the result of verancularisation, Sir ? Unemployment will result. A man may want a clerk who should type a few letters and attend to his correspondence. Suppose you have only vernacular established. Suppose that a poor young man, after all his education in the country in the vernacular, seeks an employment. He would get no employment in any house that has communications with the world. Patriotic men, patriotic landholders may employ him, but they will be able to give him only a pittance. Therefore, the economic value of the vernacular is gone. Sir, some years ago, this controversy was raised in the Legislative Council of Madras. At that time, seeing one of the Hon'ble Members there standing out for vernacular, I wrote an article upon vernacular education in the "*Common weal*" which is no longer in existence. (*Laughter.*) In that article, I pointed out how the Hon'ble Member was short-sighted to stand up for the vernacular, because, as I said, in Madras there were not less

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

than 4 main vernaculars. Now, if the country is to be united, it must have one language. From the Himalayas to the Cape Comorin, the only language that is possible, which will unite us into one nation, which will not isolate us (there is only one language possible even today); ' and that language is the English language. So long as we are destined to be within this Empire, we must have one common language, one common aspiration and one common object, and that can only be attained by an exchange of ideas between the various component parts of the Empire and the component peoples of the Empire. How, on earth, can we communicate to one another and get rid of angularities and bring about a great brotherhood of humanity within the Empire, unless we have one common language? Therefore Sir, to go back to the days of the vernacular would be a highly detrimental work. It will reflect not progress but retrogression. It will lead us back to the bullock cart days in these days of motor cars, and the progress will be as slow. We will have to go back and come forward again.

I know how many hours I had to study vernacular for the B. A. Degree examination, and after all, of what use is it to me? It is of no use to me at all. Even here in Cochin it is of very little use except for political meetings outside (*Laughter*). It is only where we have to address the masses that we have to use the vernacular. The masses everywhere will not be able to go beyond the vernacular. Now, Sir, there is a great misapprehen- that that it is the masses that have to be thought of. There is no country in the world where the masses rule. It is always the classes that rule. And if the classes are drawn from the masses, and if they are all one or won, then one portion of the masses become the classes. Because of the fact that we talk and teach not in the vernacular, but in the language of the Empire, it does not follow that we are unpatriotic.

Sir, we have been referred to many points by the Hon'ble mover. He said that English is foreign in character. Certainly not, in these days. A time there was when English was foreign. Now, after 150 years of British sway, we have begun to think—thinking operations have begun—and the political classes, particularly, have begun to think, in English at this time. And if we are to progress politically, and to battle with the most highly politically developed people, we can do that only by mastering that language and by familiarising our ideas also in that language.

Again, Sir, it was said that the language of the ruler and the ruled must be one. Sir, in that I perfectly agree. After

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

all, Sir, when everything is said and done, we are ruled in this Empire by the predominant partner—I say the "predominant partner", because the old idea of dominance is being gradually given up. The idea of partnership is coming, and the predominant partner is the English speaking people. Therefore, Sir, the predominant partner rules and sways, and therefore, the language of the Ruler and the ruled must gradually become one and the same. I wish every child is taught English as well as the vernacular. The vernacular will do for his local needs and the English for his higher needs.

Again, Sir, the argument that 90 per cent speak only the vernacular is no argument to say that all that takes place in the Government should be in the vernacular. Sir, what takes place in the Government is equally for this State as well as for the other parts of India and the predominant partner. We have to satisfy the British Indian Government in India. It is called the Indian Government; it would have been much better styled "the British Indian Government in India". Therefore, Sir, for those politically highly placed people, to understand what we are doing here, and what we are doing in the State, it will be easier, it will be much more economical, to have English, the language in which all the important transactions that take place. Sir, I may tell the Hon'ble mover that every judgment of the Chief Court, when it deals with the life of a person, if it is a sentence of death, every bit of the proceedings, has to be translated into the English language. That is the condition of the country. Let us not forget that. I do not wish to touch upon that point further. Witnesses and parties speaking in Malayalam are examined in the vernacular, and the Judges also understand Malayalam. They sit there and copy them down in the vernacular itself. That is sufficient.

PRESIDENT.

Time is up.

Mr. A. B. SALEM.

I, therefore, oppose this resolution, as it will serve no useful purpose to the country.

മിസ്റ്റർ കെ. വി. കുഞ്ഞൻ.

സർ, നമ്മുടെ സംസ്ഥാനത്തെ ഏറിയ ഭാഗം ജനങ്ങളും ഇംഗ്ലീഷ് പരിജ്ഞാനം ഇല്ലാത്തവരാണല്ലോ. ആ സ്ഥിതിക്ക് ഉദ്യോഗസ്ഥരും വാദങ്ങളും വിധികളുമൊക്കെ ഇംഗ്ലീഷിൽ തന്നെ നടത്തി വരുന്നത് ജനങ്ങൾക്ക് വളരെ അസൗകര്യത്തിനു ഇടവരുത്തുന്നു എന്ന് ഒരു ഏഷ്പാടാകുന്നു. വില്ലേജാഫീസുകൾ മുതലായ സ്ഥാപനങ്ങളിലൊഴികെ മറ്റെല്ലാ സർക്കാർ സ്ഥാപനങ്ങളിലും മലയാളം ഇംഗ്ലീഷിനു പകരം ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നതു്.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ഏതൊരു വിഷയത്തിലും കായ്മായി പ്രയോജനം നോക്കേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണു്. മനുക്കുടി വെളിവാക്കിപ്പുറയുന്ന പക്ഷം ഒരു പ്രവൃത്തി ഗുണം ആരെ ഉദ്ദേശിച്ചു് ചെയ്യുന്നുവൊ, അതു് അവർക്കു് ഗുണകരവും സൌകര്യപ്രദവും ആയിരിക്കുന്നുണ്ടൊ എന്നു് നോക്കേണമെന്നുള്ളതാകുന്നു.

കോടതികളിലെ വാദപ്രതിവാദങ്ങളും മറ്റും ഇംഗ്ലീഷിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നതു് വെറും അനുകരണമാണെന്നു് പറയേണ്ടിവരുന്നതിൽ വ്യസനിക്കുന്നു. ഒരു മലയാളി ജഡ്ജിയുടെ കോടതിയിൽ മലയാളത്തിലുള്ള വസ്തുക്കളെ സംബന്ധിച്ചു് രണ്ടു മലയാളി വക്കീലന്മാർ കൂടി രണ്ടുമലയാളികൾക്കുവേണ്ടി അനേകായിരം നാഴികക്കു് അപ്പുറമുള്ള ഒരു ഭാഷയിൽ വാദിക്കുകയും വിധി എഴുതുകയും ചെയ്യുന്നതിന്റെ പ്രയോജനം എന്താണെന്നു് എത്രമാത്രം വിചാരിച്ചിട്ടും മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കുന്നില്ല.

തങ്ങളുടെ കായ്യത്തെക്കുറിച്ചു് വക്കീലന്മാർ എന്തെല്ലാമാണു് പറയുന്നതെന്നറിയാൻ പാടില്ലാത്ത ഒരു ഭാഷയിൽ അവരുടെ കായ്യം പറഞ്ഞു തീർക്കുന്ന ഒരു സമ്പ്രദായം ആശാസ്യമാണെന്നു് എങ്ങനെ പായാം?

പ്രസിഡണ്ടു്.

കക്ഷികൾക്കു് മനസ്സിലാകത്തക്കവണ്ണം മലയാളത്തിൽവാദിക്കാൻ വക്കീലന്മാക്കു് താല്പര്യമുണ്ടെങ്കിൽ കോടതി തടസ്സം പറയുകയില്ല. അനുവദിക്കും.

മിസ്റ്റർ കെ. പി. കുട്ടപ്പൻ.

കക്ഷികൾ ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ വക്കീലന്മാർ വക വെക്കുമൊ? ഇന്നത്തെ വിസ്താരം നമുക്കു് ഗുണമൊ ദോഷമൊ എന്നറിയാൻ വക്കീലിനെ പിന്തുടരുന്ന കക്ഷികൾക്കു് "പോടൊ, ഫീസ്സു് മുഴുവൻ കൊണ്ടുവാ; കായ്യം വഴിയെ പറഞ്ഞുതരാം" (*Laughter*) എന്നു് കേസ്സിന്റെ സ്വഭാവം വേദമന്ത്രംപോലെ സൂക്ഷിച്ചു് കക്ഷികളുടെ ജിജ്ഞാസ ശമിപ്പിക്കാതെ കഴിച്ചുകൂട്ടുന്ന ചില വക്കീലന്മാർക്കെല്ലാം അവരെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുവാൻ ഈ സമ്പ്രദായം പലപ്പോഴും കാരണമാകുന്നതായി അറിയാൻ ഇടവന്നിട്ടുണ്ടു്.

യുക്തിവാദത്തിൽ സാമർത്ഥ്യം കുറഞ്ഞവരും "കോമൺസെൻസു്" എന്നു പറയുന്ന സാമാന്യബുദ്ധിപോലും കുറഞ്ഞുവരുമായ ചിലർ വക്കീലന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിലും ഉണ്ടായിരിക്കുമല്ലൊ? (*Laughter.*) പ്രയോഗങ്ങളൊക്കെ ഇംഗ്ലീഷിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നതുകൊണ്ടു് തങ്ങളുടെ കാവുകളെ കക്ഷികൾ അറിയാതിരിക്കുന്നതിനാൽ അങ്ങനെയുള്ളവക്കു് പക്ഷെ ഇപ്പോഴത്തെ സമ്പ്രദായം ഒരനുഗ്രഹമായിരിക്കാം.

ഇനിയുള്ളകാലം നമ്മുടെ കോടതികളിൽ വിദേശിയന്മാക്കു് ന്യായാധിപസ്ഥാനം ലഭിക്കുന്നകായ്യം സംശയാസ്പദമാകുന്നു. വല്ല സംഗതിവശാലും നമുക്കു് നമ്മുടെ ഭാഷ അറിയാത്ത ഒരു ന്യായാധിപനെ നിയമിക്കേണ്ടതായി വന്നാൽ കൂടിയും അനേകം നാട്ടുകാരെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുന്നതിൽഭേദം ആ ന്യായാധിപനെ മലയാളം പഠിപ്പിക്കയൊ അദ്ദേഹത്തിനു് ഒരു ദ്വിഭാഷിയെ വച്ചുകൊടുക്കയൊ ആണു്. മലയാള ഭാഷയുടെ ഉന്നമനം അതു് കച്ചേരികളിലും കോടതികളിലും അംഗീകരിക്കപ്പെടുന്നതിനെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു് ദക്ഷിണ ഇന്ത്യയിലെ മഹാപണ്ഡിതന്മാരിൽ ഒരുവനും വരേണ്യനുമായ പ്രഫസ്സർ എ. ആർ. രാജരാജവർമ്മ തമ്പുരാൻ അവർകൾ പോലും അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാകുന്നു.

എന്നാൽ ഭാഷയുടേയും നാട്ടുകാരുടെയും ഭാഗ്യവിപ്ലവം കൊണ്ടൊ എന്നതോന്നുമാറു് ഈ ഭാഷയെ അത്യധികം സ്നേഹിക്കുന്ന തിരുവിതാംകൂർ ഗവർമ്മെ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ണ്ടിനുപോലും ഈ സംഗതി നടപ്പിൽ വരുത്തുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതായി അറിയുന്നില്ല.

കോടതികളിലും മറ്റും മലയാളഭാഷ ഉപയോഗിച്ചു തുടങ്ങുമ്പോൾ സാങ്കേതികപദങ്ങളുടെ ദാരിദ്ര്യം വക്കീലന്മാർക്കും രായസക്കാർക്കും അല്പം ചില ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ നേരിടുവിയ്ക്കുമെന്നുള്ളതും ഓർക്കേണ്ടതാകുന്നു. എന്നാൽ അതൊക്കെ കാലാന്തരത്തിൽ പരിഹരിക്കപ്പെടാൻ മാത്രമേയുള്ളൂ. ഈ വിഷയത്തിൽ ഇംഗ്ലീഷിലെ തത്സമങ്ങളെ നമുക്ക് ഭാഷാപദങ്ങളായി സ്വീകരിക്കാവുന്നതും ആ സ്വീകാര്യം മറ്റൊരുതരത്തിൽ ഭാഷയുടെ പദദാരിദ്ര്യത്തെ ശമിപ്പിക്കുന്നതുമാകുന്നു.

കോടതിഭാഷ മലയാളീകരിക്കുവാൻ തിരുവിതാംകൂറിലെ നാടുകാര്യസ്ഥന്മാർക്കുള്ള അഭിനിവേശം ഇന്നോ ഇന്നലെയോ തുടങ്ങിയതല്ല. "ഹീയറിങ്ങിനെ" "ഈതകിയും" "എൻറാഴ്സ്മേണ്ടിനെ" "ഇണ്ടാസും" "പോയിൻസിനെ" "പായണ്ടും" ആക്കിയിരിക്കുന്നതു് അവരാണെന്നു് തോന്നുന്നു.

ഇംഗ്ലീഷ് ഉച്ചാരണത്തിന്റെ സൗഷ്ഠവപ്രൗഢിയിൽ ഭ്രമിച്ചിട്ടുള്ള മലയാളികൾപോലും സ്വഭാഷയിൽ അവജ്ഞ ഇല്ലെന്നു് ഞാൻ പലപ്പോഴും സംശയിച്ചിട്ടുണ്ടു്. "എട്ടക്കിൻതോക്കു്" "വയ്ക്കിൻതൊള്ളിൽ" "നടക്കിൻ മുമ്പാട്ടു്" "ഇടത്തു്" "വലത്തു്" എന്നിങ്ങനെ കേവലഭാഷയെ മലയാളീകരിച്ച മന്ത്രിമാർ ഇന്നും പരിഹാസപാത്രമായിട്ടാണിരിക്കുന്നതു്.

ഗസാറുപരസ്യങ്ങളിലും മലയാളം കുറെക്കൂടി ആവശ്യമായിരിക്കുന്നു. ഇഞ്ചിനീയറിങ്ങ് ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടിലും ഫാറസ്റ്റ് ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടിലും നിന്നുള്ള പരസ്യങ്ങൾ നിങ്ങുമ്പോഴും ഇംഗ്ലീഷിലാണു് കണ്ടിട്ടുള്ളതു്.

പ്രസിഡണ്ടു്.

പരസ്യങ്ങൾ മലയാളത്തിലും ഇല്ലെ?

മിസ്റ്റർ കെ. പി. കറുപ്പൻ.—

ഈ രണ്ടു് ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടിലും മിക്കവാറും ഇംഗ്ലീഷിലെ കാണാറുള്ളു. പരസ്യം ഇംഗ്ലീഷിലായിപ്പോകുന്നതുകൊണ്ടു് ഇംഗ്ലീഷു് അറിയാത്ത സാധുക്കൾക്കു് കണ്ടാക്ടർ മാരും കിട്ടാതെപോകുന്നതിനു് പല ഉദാഹരണങ്ങളും പറയാൻ സാധിക്കും.

മാവൂരത്തിൽ കടലിലേക്കുള്ള കരിങ്കൽ ചിറകളുടെ കണ്ടാക്ടു് തങ്ങൾക്കു് കിട്ടുമോയെന്നു് ചില വാലന്മാർ ചീഫ് ഇഞ്ചിനീയർ അവർകളോടു് അന്വേഷിച്ചിരുന്നു. അതു് അവർക്കുതന്നെ കൊടുക്കാൻ നോക്കാമെന്നും അദ്ദേഹം ഉത്തരവുചെയ്തു. കണ്ടാക്ടു് അവർക്കു് കൊടുത്താൽ ജോലി നടത്തിപ്പിനും സൗകര്യവും ആ സാധുക്കൾക്കു് ഒരു ഉപജീവനമാർഗ്ഗവും ആയിരുന്നേനെ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവർക്കു് മല സ്വന്തമായിയുണ്ടു്. അതിൽനിന്നും കല്ലു് പൊട്ടിച്ചെടുക്കാം, വഞ്ചികൾക്കും അവരെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം അന്യരെ ആശ്രയിക്കേണ്ടതില്ല. തുഴയുന്നവരും അവരാണെങ്കിൽ പ്രത്യേകം പറയേണമെന്നില്ലല്ലൊ. വേറെ ആളുകൾ കണ്ടാക്ടു് എടുത്താൽ തന്നേയും കടത്തിക്കാണ്ടുപോകാൻ ഇവരുടെ സഹായം കൂടാതെ സാധിക്കയില്ല. ഇപ്രകാരം എല്ലാംകൊണ്ടും ഇവർക്കായിരുന്ന പ്രയോജനകണ്ടാക്ടു് എടുക്കുന്നതിനു് സൗകര്യം കൂടുതൽ, ടെണ്ടർ അതു് അവർക്കു് കിട്ടുകയും ഉണ്ടായില്ല. ഇക്കാര്യത്തിൽ ചീഫ് ഇഞ്ചിനീയർ അവർകൾ നിഷ്പക്ഷ നിലയിൽ ന്യായമായിട്ടാണു് പ്രവൃത്തിച്ചിട്ടുള്ളതു്. അവിടത്തെ പരസ്യം മറ്റുപ്രകാരം ഗസറ്റിൽ ചേർത്തു.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

എന്നാൽ അതിൽ Tenders are invited എന്നു് ഇംഗ്ലീഷ് വാക്കിലാണു് തുടങ്ങിയിരുന്നതു്. അതെന്തുമാ, മലയാളം എഴുതുന്ന പോലെ (ചിരി) കാണാൻ പാടില്ല അവിടെ അതു പൊരുതു്. ഇതുണ്ടോ സാധുക്കളായ വാലന്മാർക്കു് മനസ്സിലാകുന്നു? എന്തിനധികം പറയുന്നു, ഇങ്ങിനെ ഒരു കായ്യം ഗസറ്റിൽ ഉണ്ടോ എന്നു കൂടി അവർക്കു് അറിയാനിട വരാതെ കായ്യം കഴിഞ്ഞു. പരസ്യം അനുസരിച്ചു് Tender കൊടുത്ത ആളിൽനിന്നും വാലന്മാർ കിഴക്കരാറും പടി എടുത്തു. അവർക്കു് ഈ ത്തരത്തോളം അടിനിവേശം ഉണ്ടായിരുന്നതു കൊണ്ടാണു് അവർ ഇതിനു് മുതിർന്നതു്. ഈ നിലയിൽ അവർക്കു് തങ്ങളുടെ പ്രയത്നത്തിനു് തക്ക പ്രതിഫലവും കിട്ടാതെ പോയി, അതുകൊണ്ടു് നാട്ടുകാർ അറിയാൻ ചെയ്യുന്ന പരസ്യങ്ങളും മിക്കവാറും മലയാളത്തിൽ തന്നെയാണു് വേണ്ടതു്. വിദേശീയർ കൂടി കണ്ടിട്ടു് നമുക്കു ലാഭം കിട്ടേണ്ടതായ ലേലപ്പരസ്യങ്ങളും ഒഴിച്ചു് മറ്റെല്ലാ പരസ്യങ്ങളും മലയാളത്തിൽ തന്നെ ആക്കുന്നതു കൊണ്ടു് നാട്ടുകാർക്കു് ഗുണവും പരസ്യവിഷയത്തിൽ വൃഥാവ്യയം ചെയ്യുന്ന കടലാസ്സിന്റെയും അച്ചടിക്കൂലിയുടേയും വകയിൽ ഗവർമ്മേണ്ടിനു് നല്ല ലാഭവും ലഭിക്കുന്നതാണു്. നമ്മുടെ മലയാളത്തിൽ അങ്ങനെ മതിയെന്നാകുന്നു എന്റെ അഭിപ്രായം.

മിസ്റ്റർ എ. ബി. സേലം. മലയാളഭാഷയെ ചക്കട്ടാവണ്ടിയോടും ഇംഗ്ലീഷിനെ മോട്ടാർകാറിനോടും തൽസംബന്ധമായ പ്രസംഗത്തിൽ സാദൃശ്യപ്പെടുത്തിയതു് വളരെ അസ്ഥാനത്തായിപ്പോയി എന്നു് പറയാതിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. മലയാളം അന്യനാട്ടുകളിൽ നടപ്പില്ല എന്നുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാദം മിക്കവാറും ശരിതന്നെ, എന്നാൽ ഭാഷയെ ഉപയോഗിക്കുന്നതു് ആശയങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കാൻ വേണ്ടിയാണെന്നു് വിസ്മരിക്കരുതെ. ഈ ആവശ്യം ഇംഗ്ലീഷിനെപ്പോലെ മലയാളത്തിലും ധാരാളം സാധിച്ചുവരുന്നുണ്ടു്.

പൊളിറ്റിക്കൽ മീറ്റിംഗ്സ്സിനും മറ്റും മലയാളമാണു് വേണ്ടതെന്നു് മിസ്റ്റർ സേലം സ്വയം സമ്മതിക്കുന്നുണ്ടു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആ അഭിപ്രായംതന്നെ ഈ ഭാഷയുടെ അത്യാവശ്യകതയെ വിളിച്ചുപറയുന്നില്ലെ? പൊളിറ്റിക്കൽ മീറ്റിംഗ്സ്സിനും മറ്റും കൂടുന്ന ദരിദ്രപക്ഷം ജനങ്ങൾക്കും ഇംഗ്ലീഷു് ഭാഷയുമില്ലെന്നറിഞ്ഞിട്ടായിരിക്കുമല്ലൊ ഇംഗ്ലീഷിൽ തന്നെ പ്രസംഗങ്ങളും പരസ്യങ്ങളും മറ്റും വേണമെന്നു് വാദിക്കുന്ന അദ്ദേഹം തന്നെ അത്തരം മീറ്റിംഗുകളിൽ സ്വയം മലയാളം ഉപയോഗിക്കുന്നതു്. അതുകൊണ്ടതന്നെയാണു് ഗവർമ്മേണ്ടു പരസ്യങ്ങളും പ്രസംഗങ്ങളുമെല്ലാം അധികം ജനങ്ങളും അറിയുന്ന മലയാളത്തിൽ തന്നെ ആവണമെന്നു് ഞാൻ പ്രതിപാദിക്കുന്നതു്.

ഭാഷയിലും പ്രവൃത്തിയിലും വിചാരത്തിലും ഐകരൂപ്യം ഉണ്ടാകണമെങ്കിൽ ഇംഗ്ലീഷു് പഠിക്കണമെന്നും അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിക്കുന്നു. അതും ശരിയല്ല. മലയാളം പഠിച്ചാലും അതുണ്ടാകുന്നതല്ല എന്നാണു് എന്റെ ധാരണ.

ചില സംഗതികൾ മലയാളത്തിലാക്കാനും അപ്രകാരം ആക്കുന്നതും വിഷമമാണെന്നുള്ളതിൽ അദ്ദേഹത്തോടു ഞാനും യോജിക്കുന്നു. എന്നാൽ മുഴുവനും ഇംഗ്ലീഷിലാക്കണമെന്നു് പ്രമേയാവതാരകനായ മിസ്റ്റർ രാജ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതായി പ്രമേയത്തിലില്ല ഇതിനു ചില ഭേദഗതികൾ അദ്ദേഹം നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഇംപീരിയൽ ഗവർമ്മേണ്ടുമായുള്ള കത്തിടപാടുകൾ ഒഴിച്ചുള്ളതെല്ലാം മലയാളീകരിക്കണമെന്നേ പ്രമേയത്തിൽ പറയുന്നുള്ളൂ.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ഇനി മിസ്റ്റർ സേലം തീരെ വിസ്മരിച്ച് വിസ്മരിച്ച ഒരു കാര്യം മലയാള ഭാഷക്ക് സാരസ്യം ഇല്ലെന്നുള്ളതാണ്. എഴുത്തച്ഛൻ മുതലായ പൂജ്യപാദന്മാർ അവരുടെ ആശയങ്ങളെ സരസമായി പ്രകാശിപ്പിച്ചതും ഈ ഭാഷയിലല്ലെ? പൂനം, പൂന്താനം മുതലായവരും ഈ ഭാഷയെ എത്ര നല്ലവണ്ണം ചമല്ക്കരിച്ചിരിക്കുന്നു.

മഹാകവി കുമാരനാശാനും അദ്ദേഹത്തിനുപുറമുള്ളവരും മൃദുലങ്ങളായിപ്പൗഢങ്ങളായ ആശയങ്ങളേക്കൊണ്ട് അലങ്കരിച്ച് അനുഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു ഭാഷയെ—കവിതിലകന്മാരായ ഉള്ളൂർ, വെള്ളത്തോൾ തുടങ്ങിയുള്ള മഹാന്മാർ ഇന്നും തങ്ങളുടെ സുകുമാരങ്ങളായ കവനകലകളേക്കൊണ്ട് അനുഗ്രഹിച്ച് താലോലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു ഭാഷയെ—വിചാരംകൂടാതെ കേവലം ഒരു ചക്കടാവണ്ടിയോട് ഉപമിച്ചതു കേട്ടുംകൊണ്ട് സഹിച്ചിരിക്കാൻ ആ ഭാഷയുടെ സ്വാരസ്യം അനുഭവിച്ചിട്ടുള്ള യാതൊരു കേരളീയനും സാധിക്കാത്തതാകുന്നു. അതുകൊണ്ട് മിസ്റ്റർ സേലത്തിന്റെ ഈ പ്രതിപാദനത്തെ ഞാൻ കഴിയുന്നത്ര ശക്തിയോടുകൂടി പ്രതിഷേധിക്കുകയും, സാമാന്യം പ്രമേയത്തെ പിന്താങ്ങുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് വിരമിക്കുന്നു.

Mr. POULO MAMPILLI.

Sir, I oppose the resolution moved by the Member for the Jenmi Constituency, and my chief ground for opposition has been supported by the mover himself. I agree with him that the ideal condition should be the one he desires to introduce by his resolution, but as practical men, we should see whether the resolution is practicable. The mover stated that, if, as in Travancore, we had a system of vernacular education, and we had been well equipped, there would have been no necessity at all for such a resolution. Those who organised our educational system, whoever it might be, committed a mistake, but we cannot rectify the mistake all at once by this resolution. With due deference to the intelligence and capacity of those in the Government Service, it must be stated that, if this resolution was passed by this Council, and accepted by the Government, many of them would be in serious difficulty and prefer to quit the service, rather than study the language in their old age. And all this, not because of any fault of theirs, but because of the education that has been given to them. My legal friends are always quoting decisions after decisions, commentaries after commentaries in the court, all in English. If this resolution is adopted and accepted by the Council, they will have to wait to quote with authorities, until perhaps the Malayalam Improvement Committee takes pity on them, and goes to their help for translating them. We have to recast our whole educational system, and, when the products of the new system have come up, and the Malayalam literature is improved to meet all our wants, it will be time for us to think of this resolution.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

There are some who think that, out of patriotism, we should support this resolution. I do not know, if the English, the Germans, the Italians and other European nations are not patriotic, because, in all their diplomatic correspondence, they are using French. And it was only in the Treaty of Versailles that an English copy of it was also initialled with the French original, in all other cases French being the sole language used.

I, therefore, think the principle of the resolution should have been adopted years ago, and that it may be moved after some years, as I have pointed out. However fond of our mother tongue we may be, as a practical man, looking into the conditions of to-day, I oppose this resolution as impracticable at present, and it is very significant that the member who seconded this resolution himself had to admit the practical difficulties of adopting this resolution.

RAO SAHIB Mr. T. V KASTURI RANGA AYYAR.

Government appreciate the feeling of local patrotism and affection for the Malayalam language that have actuated the Member representing the Landlords, who has tabled this resolution for discussion. I personally congratulate him on the excellent speech he has made *in English* to commend the resolution for the acceptance of the House. The question for our practical solution is how far it is feasible, under the present system of the administration of the State, and in the nature of the machinery working it, to substitute Malayalam for English by a stroke of the pen, or by accepting a resolution passed in this Council. Further, it is also a point for consideration what tangible benefits the substitution of Malayalam for English will confer on the people of Cochin *at the present moment*, when we have a large number of educated men still unemployed.

The Malayalam language is still, theoretically, and also practically to a very large extent, the primary language of the State. Our laws are still enacted in Malayalam, the revenue records and accounts are maintained in Malayalam. Our registers and records are in Malayalam. The correspondence of Village Panchayats and Village Officers who come in contact with them is conducted in Malayalam. Thirty years ago, the use of the English language for official purposes was confined to (i) the correspondence of the Diwan with the British Resident, the European and Anglo-Indian Heads of Departments and Officers outside the State, and (ii) the judgments of the old Appeal and Zillah Courts. Since then, the English language came to be substituted for Malayalam as the medium

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

of communications in all departments of Government, by a process of evolution, as the various branches of the administration progressed, and were brought gradually into conformity with the system of administration obtaining in the Madras Presidency, and as the administrative machinery were substituted by men who had received education in English and obtained University degrees. Government wonder how it can undo at this stage the results of the evolution of a period of 30 years, and restore the Malayalam language to her former position.

As observed by the Member for the Jenmi Constituency, Cochin cannot isolate herself from the rest of India. Language is an important factor in the attainment of national unity in India. In this connection, the following extract from Sir Frederick Whyte's "*Indian Reformed Constitution*" will be of interest:—

"A common language can only be dispensed with where the languages spoken in different parts of any particular country are, each and all of them, adequate vehicles of economic and political thought, not to speak of the higher literary forms necessary in Arts and Letters. In this sense, a common language, is, of course, indispensable to India; and since none of the indigeneous languages has any chance of becoming the *lingua franca* of the whole Indian Empire, English is, and will remain, the Federal language and as such one of the greatest of all instruments in the making of Indian unity".

The learned Judges of the Chief Court who were consulted in the matter are also opposed to the substitution of Malayalam for English. This is what they have said:—

"Though the ultimate object of the proposal may have certain points to recommend it, it is on the whole impracticable at present, so far as the Judicial Department is concerned. Malayalam is used even now for pleading in Courts and for some other purposes, though there was a recent extension of the use of English for the purpose of pleading to a very limited extent. The use of English is mainly confined to arguments, judgments, orders, correspondence and the maintenance of all registers except suit registers and registers of attached movables in the Munisff Courts, and for these purposes they seriously doubt whether the substitution of Malayalam will result in the maintenance of efficiency. Business connection with law and procedure requires clear, definite and unambiguous expression and statement, which would involve often the use of technical expressions and subtle distinctions of ideas. The Judges think that several, if not most, of the pleaders, and the judicial and ministerial officers will find it extremely difficult to use the Malayalam language, as it may find itself in their hands at present, so as to meet the above requirements satisfactorily. In order that the Malayalam language may become a satisfactory medium for all proceedings in courts, it may have not only to be enriched by the incorporation into it of various words and phrases that may not be ordinarily in current use, so as to be capable of expressing the technical ideas and subtle distinctions referred to above, but also to be made familiar, in its enriched form, to the people in

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

general by making it the ordinary medium of general instruction and specially of the study of law. The proposal in question is part of a complex and difficult problem, and any attempt at its solution in certain limited directions, without at the same time having a definite idea and practical scheme for the solution of the whole, is not likely to have a desirable result".

Government are in perfect agreement with the views expressed by the Hon'ble Judges of the Chief Court. So, in the view of the Government, it will be a bad day for us, if the predominating element of the English culture is removed from the proceedings of her courts and departments of administration. If, however, in the years to come, our Malayalam language attains to a high degree of cultural development, and if the other components of the Malayalam speaking area of the Kerala country (Travancore and British Malabar) give a prominent place to it in the official correspondence and judicial proceedings, then it will be time for Cochin also to follow suit. In matters like this, it is only by gradual evolution that changes can be introduced. For these reasons, Government regret they cannot accept the resolution.

PRESIDENT.

What will be the effect of this on education?

Mr. C. MATTHAI.

As desired by you, Sir, I shall make a few observation on the educational aspect of the question. The two sides of the question have already been presented to this House by the mover of this resolution and the others who have discussed the subject, and there is very little for me to say. The introduction of the Malayalam language as the official language of the courts and public offices and the language used for the transaction of public business, I think, is intimately connected with another question, namely, the question of vernacular as the medium of instruction in our educational institutions. Those of you, who take an interest in educational subjects that are now being discussed outside Cochin, in all parts of India, will have noticed, for instance, that this question of the introduction of the vernaculars as the media of instruction in educational institutions, including even Universities, is exercising the minds of educationists to a very great extent. We find, for instance, some of the recent Universities have adopted the vernacular as

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

the medium of instruction. Even in Cochin we have been discussing this subject more than once. In fact, it is a sort of hardy annual that comes up every year at our Head-masters' Conference, and even this year one of the items of the agenda was connected with the use of the vernaculars as media of instruction. As practical teachers, we have been discussing this subject. At a previous Conference we discussed and arrived at the conclusion that it was advisable that the vernacular should be the medium of instruction up to the Third Form, that is, in all Primary and Lower Secondary departments of schools, and that has been approved by the Government. You will find that in the *Educational Code* as an accepted rule. But as regards the use of the vernacular in the higher forms and College classes, it is doubtful whether the time has come for it. In Madras, recently, the Madras Education Department have permitted the use of Vernacular for purposes of teaching as well as examination in the High School Forms of the Madras Presidency, but I find that very few schools have adopted it. In British schools, the students are allowed to answer their papers in the vernacular, provided intimation is given previously to the examining bodies. But, as I said, this permission has been availed of by very few schools. This subject was discussed at the recent Head-masters' Conference, and we found the majority of our Head masters thought that we might watch the success of the experiment in the neighbourhood. In the first place, is our language an efficient instrument for instruction, especially in Science—Physics, Chemistry, Zoology, Botany, and so on? And if you begin to teach subjects in Malayalam, almost all your technical words and expressions will be European, and only the connecting words would be in the vernacular.

PRESIDENT.

Could we not get Malayalam translations?

Mr. C. MATTHAI.

You can, but they will be Sanskrit mostly. To the teachers, students, as well as to others, the Malayalam rendering would be more strange than the English itself; for instance, when the seconder of this resolution was making his speech in Malayalam, I noticed an air of consternation in the faces of his neighbours, especially in the face of the Doctor member beside him. I thought myself that several of us who are here would have understood what was said better, easier, perhaps, in English than in Malayalam. Whatever that be, so far as the teaching of the subjects is concerned, there is this difficulty. We do not find a sufficient number of books in the language so

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

as to enable the teachers to adopt the language as the medium of instruction, so we decided that we might as well wait. Since in British India they have adopted it, new books are likely to be written. When our language is enriched sufficiently, we shall be perfectly justified in adopting Malayalam as the medium of instruction. Of course, from the absolute stand-point, there can be no doubt that instruction is much more easily absorbed by a student through the medium of his mother tongue. There is no doubt about that. But we ought to see that other conditions are also favourable.

Then, as regards higher education, College education, for instance, we find that there is now the proposition before the Madras University that, for the Intermediate, the second language should be made a compulsory subject of study. It is no doubt a fact that for many years past the vernaculars have been neglected by the University. As you know, for instance, a student could pass the School Final Examination with a very modest amount of knowledge of the vernacular. If he takes Malayalam Translation as a compulsory subject, very little of vernacular is necessary for him to pass the School Final Examination; and when he gets into the College classes, he can take his degree without any study of Malayalam at all. This, no doubt, is a regrettable state of affairs. It is being seriously considered by the University whether the vernacular, a second language, should not be made compulsory for the Intermediate Examination. When these things are done, when educational courses of studies are modified in schools and colleges, then it will follow that the language will become a more efficient instrument in the hands of our young men studying in these institutions, and they will be able to use the language better than at present.

As a practical proposition, as the Diwan Peishkar put it, we ought to see whether at present it is possible to adopt the course suggested, apart from the advisability of the thing. Is it a matter of possibility now, and if the Government adopted it, would it be possible for public business to be transacted through the medium of Malayalam? I think, if we exercise our imagination a little, we can see practically things coming to a stop, and therefore, even if it is going to be a possibility, we have to wait a long time until the ground is prepared for the purpose. For instance, in South India, we have heard of the Andhra University that is now being instituted. In the Andhra University they have adopted the vernacular as a medium of instruction.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

The allotted time being over, the member has to stop in the middle of his speech.

Dr. A. R. MENON.

Sir, I move that the question be now put.

Mr. T. A. RAMACHANDRA AYYAR.

Sir, I second it.

The closure motion was put to votes and carried. Then the President put the resolution to votes, and it was lost

Mr. C. A. Kunjunni Raja demanded a poll.

A poll was taken with the following result:—

AYES.

1	Mr.	Chakko Cheruvathur
2	,,	C. N. Ittiravi Nambudiri
3	,,	K. P. Karuppan
4	,,	C. A. Kunjunni Raja
5	,,	P. Kunju Muhammad
6	,,	Lonappan Chakkola
7	,,	K. T. Mathew
8	,,	T. A. Ramachandra Ayyar
9	,,	K. Sankaran Nambudiri
10	,,	A. Kuria Thoma

NOES.

1	Mr.	K. Achyuta Menon
2	,,	V. K. Aravindaksha Menon
3	,,	O. R. Chummar
4	,,	P. Damodara Menon
5	,,	A. Eachara Menon
6	,,	George Chakyamuri
7	,,	A. G. Menon
8	,,	K. Govinda Menon
9	,,	V. K. Kochunni Menon
10	,,	S. S. Koder
11	,,	T. K. Krishna Menon
12	,,	K. Krishna Pisharodi
13	Sreemati	T. Madhavi Amma
14	Mr.	C. Matthai
15	,,	S. F. Nunez
16	,,	Poulo Mampilli
17	,,	K. S. Rama Ayyar
18	,,	I. Raman Menon
19	,,	A. B. Salem

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

20 Mr. Sheik Abdul Qadir Sahib Bahadur
21 ,, V. B. Vaidyanatha Ayyar
22 Diwan Bahadur Dr V. Verghese
23 Mr. H. J. Walmesley

Mr. S. F. Nunez then requested for leave to move his regarding the Retrenchment Committee in the place of the next resolution of Mr. K. T. Mathew for which he stated that he had Mr. Mathew's consent. The President refused him leave to move the same. He then asked Mr. K. T Mathew to move his resolution regarding the establishment of a Central Ayurvedic Hospital in the State.

The Establishment of a Central Ayurvedic Hospital.

Mr. K. T. MATHEW.

Sir, I rise to move the following resolution standing in my name:—

"*That this Council recommends to the Government to establish a Central Ayurvedic Hospital in the State*".

One of the evil effects of the foreign domination of country for a long time is seen to be the abandoning of national ideals, civilisation, manners and customs. Our country has been under the British Government for more than a century, and as a result of this a foreign civilisation has begun to take root in our country. The blaze of Western civilisation blinds many of us to the past greatness of our motherland and her achievements, arts, etc. As many other great things have suffered from the blaze of foreign civilisation, our Medical Science has also suffered.

The late Lokamanya Tilak proves that, as far as known, the Aryan civilisation is the oldest, and its Vedas are, at least 5,000 years and over, old. The Hindu Medical Science is as old as the Vedas, and like all other branches of Hindu Science. it is also believed to be revealed. Ayurveda means the Science of Life. It is the oldest of its kind, and for that reason, if not for any other, it deserves a high place of honour.

The various catastrophies that befell the Aryans in the form of foreign invaders and foreign domination have let to the destruction of a great part of its Literature. Printing was unknown in those days, and this has also worked much to its destruction. Add to this list, the ingress of Western civilisation. In spite of such adversities, we are not deprived of the whole treasure of the Ayurvedic system of treatment. The

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly